

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמון לציון הרב הקדוש רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 178 |

פרשת מצורע - שבת הגדול תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת מצורע

ביום טהרתו והובא אל הכהן (יד, ב). פירש: ביום שמתחיל לטהר את עצמו ולקרב עצמו להשי"ת, אזי "והובא אל הכהן" והובא מעצמו אל הכהן פירש להקב"ה שנקרא כהן (סנהדרין לט), כמו שאמרו רז"ל (יומא לח): הבא לטהר מסייעין אותו.

(דברי שלום קוידניוב)

ביום טהרתו והובא אל הכהן (יד, ב). בשם הצדיקים שמעתי: "ביום טהרתו" - כשרוצה ומתחיל לטהר את עצמו, "והובא אל הכהן" - פירש העצה שלו שיובא לפני הצדיק שנקרא כהן עובד ה', והוא יורנו דרך הישרה ויתקנו, דברי פי חכם חן.

(שם)

כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם לאחוזתה ונתתי נגע צרעת בביית ארץ אחוזתכם (יד, לד). הטעם שנגעים באים רק על בתים ובגדים, יען שכפי שאמרו חז"ל "נגעים באים על גסות הרוח", ושני דברים אלו בתים ובגדים יפים מביאים את האדם לגאווה, לכן בצדק בא העונש עליהם.

(הרה"ק ר"מ מקוברין זצוק"ל, אמרות משה)

והזרתם את בני ישראל מטומאתם (טו, לא). ושמעתי מא"א זצוקל"ה [הרה"ק רבי אשר מסטאלין זצוק"ל] שאמר והזרתם הוא לשון ז"ר היינו כתר. ונוכל לומר כי פירוש הפסוק כך הוא; והזרתם היינו כשתפרשו את בני ישראל מטומאתם, היינו מהעבירות שלהם בתשובה מזה עצמו נעשה לו "כתר" ונכתר ומתנשא ברום המעלות. פעם אחת הלך אחד בשוק ופגע באשה והסתכל בה והיה נמשך לאחוריו ונתרע מאוד כי זכר את דבר קדשו אשר אסור להסתכל באשה, ואמר החכם שעמד וראה זאת בוודאי האשה הזאת היא צדקת שעל ידה הזכיר זה האיש את ה', נמצא בהיות האדם פורש מדבר עבירה מזה עצמו ונכתר ומתנשא מפני שמסתמא בעת ההפרשה הזכיר את ה' ויחזק בעבודתו עבודת הקודש יותר ויותר.

(בית אהרן עו, ב)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

רבי אהרן הגדול

אחר שנתבקש הרה"ק ר' אהרן הגדול זיע"א בישיבה של מעלה, אמר הרה"ק מהר"ש מקארלין: לא תתגודדו (דברים יד, א). לא תעשו אגודות אגודות (בבמות יג, ב), ולא תשימו קרחה לשון קרח וקרירות, כי רק בין עיניכם למת אבל באמת עדיין עומד ומתפלל.

(בית אהרן קנו, ב)

עיטורי קדוש

רעיון זה שהצדיק אחרי פטירתו עדיין חי ואינו מת, כבר מצאנוהו בדברי חז"ל וכמאמרם (ברכות יח). "צדיקים במיתתם קרויים חיים", וכן במסכת סוטה (ג): אמרו שמושה רבינו לא מת "מה להלך עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש". כפי שמושה רבינו העתיר על ישראל בחיים חיותו כן שם עומד ומשמש ומעתיר על ישראל.

נוסח נוסף

אידי דחביבי נציג כאן נוסח נוסף בדברי רבינו כפי אשר מובא בקונטרס שם אהרן (קוידניוב): אחר פטירת זקני הק' רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע ביום ג' דחול המועד פסח, בערב יום טוב או בערב שבת קודש שאחר כך, הניח זקני הק' רש"ק הי"ד זי"ע את הטלית על כתפיו ואמר לאנ"ש של רבי אהרן הגדול בזה"ל: "בנים אתם לה"א לא תתגודדו - לא תעשו אגודות אגודות, ולא תשימו קרחה - לשון קרירות, בין עיניכם למת - ער איז נאר פאר אייערע אויגן למת, אבער רבי אהרן איז ניט קיין מת. אויב איהר קאנט פילין בא זיך ניט טראכטיין פין ר"א, גלייך וויא ער איז גאר אויף דער וועלט ניט גיווען, קאן איך זיין בא אייך איין עלטערער".

עדיין עומד

לאחר פטירתו של רבי אהרן הגדול זי"ע (יומ"ד בחול המועד פסח י"ט ניסן) עורר רבינו את החבורה הקדושה תלמידי רבי אהרן שיזהרו שלא יהיה ביניהם מחלוקת ופירוד הלבבות "אגודות אגודות" אלא ישארו יחדיו באחדות. ובכוח זה יזכו לפעול כמו בחיים חיותו. בהקשר לכך מסופר שאחרי פטירתו של הרה"ק רבי יצחק מנעשכ"ז זצוק"ל, ולא השאיר אחריו מי שימלא את מקומו, נענה הרה"ק בעל הבית אהרן מקארלין זצוק"ל ואמר: אם היו שואלים אותי, הייתי אומר לאנשי שלומי: אם היו מחזיקים את עצמם באגודה אחת כמקדם, יש בכוחם לפעול כמו בחייו, ואפשר יותר, אז דער צדיק איז ניטא - זאל מען פארין לדירתו [-כשהצדיק איננו אזי שישעו לדירתו], וכשאין לו הדירה אזי יסעו למקום שעמד הצדיק - אזי טוב בגשמיית וברוחניות. כמו כן עורר אותם רבינו שלא יתקררו מעבודתם וימשיכו לעבוד את ה' באותה התלהבות וחמימות כפי שהיה בחייו. כי אפילו שנדמה להם שרבים רבי אהרן הגדול מת, אין זה נכון, ורק בין עיניהם נדמה כך בעוד שלאמיתו של דבר הוא חי, ועדיין עומד ומתפלל עליהם.

שבת מעין עולם הבא בצל קודש הקרשים בלודמיר ממש כמו בחיים חיותו

להזמנות שבתות ושהייה באמצע השבוע: 02-54-35-660

שבת מעין עולם הבא בצל קודש הקרשים בלודמיר ממש כמו בחיים חיותו

ר' יואל ור' שלמה הלכו ביבשה בתוך הנהר

באותה השנה הציע ר' יואל לאחייו בן אחיו, ר' שלמה ציפולוק, להצטרף עימו למסע לחצר הסבא קדישא. ר' שלמה שש ושמח ביותר, ונענה בחיוב להצעת הפז, והשניים יצאו לדרך בבוקרו של יום י"ג בניסן. באותה שנה הקדים הקיץ לבוא וקרני שמש חודרות החלו להפשיר את קפאון החורף ולהמיס את גלדי השלגים אשר על פני הדרכים.

יצאו רבי יואל ואחייו ממקום מושבם, עד שעמדו על שפת נהר גדול ומשטרע לאורך רב. לא היה צריך יותר ממבט קל, בכדי להבחין כי מי הנהר מומסים ונזוליים הם ומעורבים בשברי קרח. הרצינו פניו של רבי יואל והוא קרא בקול רם ונחוש אל אחיינו: "שלמה! אחוז באבנטי ואל תעזבנו, ונתחיל לחצות את הנהר!"

השתומם ר' שלמה ותמה, הלוא המים אינם קפואים, ובעמקו של הנהר יהיה תחתם גובה רב של מים אדירים, כיצד חושב דודו הצדיק לחצות את הנהר?! אולם חזקה עליו האמונה בהצלחתו של דודו הקדוש, שהרי כבר ראה לא אחת, כי כל אשר יעשה דודו הבורא מצליחו.

נכנסו אפוא השניים אל מי הנהר הצוננים, כאשר האחיין מחזיק הדק היטב באבנט דודו הצדיק, תחילה עוד הרגישו את קרקעית הנהר, אך משהעמיקו לתוכו, וגבהו המים, לפתע חדלו להרגיש את הקרקע תחתם, והיו הם מרחפים והולכים מעל מעמקי הנהר, חוצים את מי התהומות אשר תחתיהם. כשהגיעו לעברו השני של הנהר, שוב הרגישו את הקרקע ושובו להלך כרגיל עד אשר הגיעו ללכוּבִיץ.

בעוד רבי יואל ואחייו מהלכים בדרך, כבר שקעה חמה של י"ג ניסן והגיע אור-לארבעה-עשר, וגם הבוקר, וכבר יצא הרה"ק ר' מרדכי מלכוּבִיץ לשרוף את החמץ עם קהל החסידים. עמד הסבא קדישא והשתהה שעה ארוכה, ממתין לבואו של ר' יואל בידוע כי בוודאי הוא בדרכו לבוא הנה, כבכל שנה ושנה. והנה משהתאחרה השעה מאוד, הביט הרבי בשעונו האם עדיין אפשר להמתין, ובאותו הרגע ממש, הופיע וברא ר' יואל טשאפלער עם ר' שלמה בן אחיו, מיד משנראו, שרף הרבי תיכף מיד את החמץ לתוך האש הבורעת.

לאחר מכן שאל הרבי את ר' יואל: "כיצד הצלחת לחצות כך את הנהר?" ויען ר' יואל ויאמר: "ביראה!"

(ע"פ הספרים: תורת אבות, מאמר מרדכי, ויהי אור)

מראהו הכפרי ובגדיו הפשוטים של רבי יואל טשאפלער שיוו לו מראה של אחד הכפריים הפשוטים שבעם. אולם תחת מעטה הפשטות ומחיצת ההסתרה שטעה על עצמו ברוב ענווה וצנעה - ניצבה לה דמותו רבת ההוד וההדר, איש צדיק וקדוש, רם מעלה ונשגב דרגה, אשר זכה לגילוי אליהו הנביא פנים בפנים. אף גויי הארץ העריכוהו עד מאוד, נטלו מפיו ברכות, ואף מבקשים היו שיעמוד אצל שדות התבואה, בידעם כי בכל מקום אשר יעמוד רבי יואל תצמח החיטה יפה. חסיד נאמן המתבטל לפני רבו בהכנעה שלמה היה ר' יואל. משך ט"ו שנים תמימות חסה בצל מרן הקדוש רבינו שלמה מקארלין והיה לאחד מגדולי תלמידיו ויוצקי מימיו הזכים. תחילה עם פטירת רבינו המגיד ממעזריטש, נעשה לתלמידו ומשמשו של הרה"ק ר' מנחם מנדל מויטעבסק, ולאחר עלותו לארץ הקודש, דבק במרן רבינו שלמה, עד ליום כ"ב תמוז שנת תקנ"ב, כשעלה רבינו בסערה השמימה ונסתלק על קידוש ה'. אח"כ היה לחסידו של רבי מרדכי מלכוּבִיץ (תלמידו של רבינו שלמה) בצילו חסה משך כח"י שנים שלמות מתוך יראה מופלאה והתבטלות מופלגת. לאחר פטירת הרה"מ מלכוּבִיץ, זכה והאריך ימים רבים בשיבה וזקנה מופלגת והסתופף בצל בנו הרה"ק רבי נח מלכוּבִיץ, משך כ"ב שנה. שמו הקדוש מוזכר בקרב חצרות קוברין וסלאנים בחרדת קודש, ורבות סופר אודות דמותו המופלאה, ועובדות קודש נפלאות על גדלותו השתמרו מדור לדור. וכה חוזר היה רבי יואל משך שעות ארוכות בינו לבין עצמו בהתלהבות גדולה:

"אני מאמין באמונה שלמה שמשא קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו' ואנשי כנסת הגדולה לתנאים והאמוראים ולרבנן סבוראי לגאונים ולראשונים וכו' עד לבעש"ט. והבעש"ט למגיד הגדול, והה"מ להר"ש הקדוש מקארלין, והר"ש למו"ר הסבא קדישא מלכוּבִיץ..."

בכל שנה ושנה, בהתקרב ימי חג הפסח, היה ר' יואל פותח בהכנות רבות לקראת מסעו אל רבי מרדכי מלכוּבִיץ, לשהות בחצר קדשו במהלך ימי החג הנעלים, ולשאוב מלוא חפניים השפעות רבות וחיות דקדושה. ברוב השנים היה ראשיתו של חודש ניסן ימי צינה וחורף, ובאשר כן יכול היה ר' יואל לצעוד במהרה אל לכוּבִיץ כשהוא חוצה את הדרכים דרכם של נהרות קפואים, בכך מפחית היה את אורכה של הדרך המפותלת.

חידת השבוע

ילדי רבנו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: מי היה רבי יואל מטשאפלע וכיצד חצה את הנהר?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלווח מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגור זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת אחר.

הזוכה לפרשת שמיני: יוסי טריטל, מודיעין עלית.

אוצרות ומשגים

השבת.

אולם רב החסידים ובראשם רבי מרדכי מלכוּבִיץ, תלמידו של רבנו שלמה - נשארו במקומותיהם בליטא וספגו במשך שנים הצקות רבות מצד המתנגדים לדרך החסידות.

בכל אותן השנים הפסקה הנהגת החסידים בעיר קרלין למשך זמן רב, ורק כעבר כחמש שנים מפטירתו של רבנו שלמה, שב רבי אשר לקרלין, בסיום הגלות שערך בפולין, והחל להנהיג מחדש ובין זמנה את חצר הקדוש בית אבותיו.

רבי אשר מטטולין יוצא מקארלין אחר רבנו שלמה עקירתו של רבנו שלמה הקדוש מקארלין, היתה שעתם הקשה של החסידים הדרים בליטא. מעתה היה נמצא רבם במערב ווהלין המרחקת. חלק מהחסידים ובראשם תלמידו רבי אשר מטטולין, נהו אחר רבנו בגלות זו ועקרו ביתם ומשפכם ממולדתם ובית אביהם לארץ לא ידועה. רבי אשר אף היה היחיד מבין התלמידים המפורסמים שהיה בעת פרועות הקוזקים בעיר לודמיר, והוא שסעד ושמש את רבו הקדוש בימיו האחרונים לאחר שנפצע מירי ברגלו מהגוי הרשע, בעצומה של

קבוצות רבות עולות לודמירה

בימים אלו אנו עדים לתנועה ערה של קבוצות יהודים העורכים מסעות-קודש על קברי הצדיקים בחבל אוקראינה. פניות רבות מגיעות אל מרכז לודמיר של יהודים כמהים החפצים לבוא להיכלו הטהור של רבינו שלמה כמו בחיים חיותו. האורחים החשובים מתקבלים בברכה במתחם של בית רבינו, שם עומדים לרשותם משקאות חמים וקרים עם מיני מאפה, מקווה חמים ונעים, בית מדרש והיכל תפילה ועוד. חלק מהבאים לודמירה פונים באופן ישיר למתחם בית רבינו, שם נפתחים בפניהם שערי המקום, ע"י עובדי המלון, עם לחיצתם על כפתור האינטרקום.

עם ישראל היקרים העושים דרכם באוקראינה ובפולין - מוזמנים בחום לעלות אל ציון קדשו של רבינו כמו בחיים חיותו, ואל המתחמים שע"י מרכז לודמיר. ברוכים הבאים!

